

ת"פ 30575/03/20 - מדינת ישראל נגד נדאל עאיד, עמאד אלדין חוסיין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 30575-03-20 מדינת ישראל נ' עאיד(עצור)/אסיר

בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

נדאל עאיד

עמאד אלדין חוסיין (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד נג'וא סלימאן

בשם הנאשם 1: עו"ד סאהר פאר - סנגוריה ציבורית

גזר דין

בעניין נאשם 1

1. הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו יחד עם נאשם 2, שגזר דינו ניתן ביום 5.8.20, בעבירות נשק (נשיאה והובלת נשק אביזר ותחמושת) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 + 29 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 21.2.20 בשעה 13:30, כאשר נאשם 2 נהג ברכבו מסוג מאזדה כשנאשם 1 לידו הנאשם 2 הוביל ברכב רובה מאולתר מסוג קרלו ובתוכו מחסנית ותחמושת. הנאשמים נסעו מדיר חנא לסכנין והגיעו לביתו של פואד אבו ריא, חברו של נאשם 2, שם שהה פואד ואדם נוסף בשם אמיר זבידה.

3. בהגיעו לביתו של פואד הבחין הנאשם 2 באמיר יוצא מהבית ונכנס לרכבו במטרה לעזוב את המקום, על רקע סכסוך קודם בינו לבין אמיר חסם נאשם 2 את אמיר ברכבו וירד מהרכב כשהוא נושא את הנשק והורה לאמיר לרדת מהרכב ולהיכנס לביתו של פואד. אמיר עשה כן מתוך פחד מהנאשם 2 ובין השניים התגלע ויכוח, כאשר פואד ואחרים ששהו בבית הפרידו ביניהם. בשלב זה נכנס נאשם 1 לבית וכעבור זמן קצר אחד הנוכחים נטל את הנשק, יצא מהבית וירה באמצעותו 3 כדורים ומיד לאחר מכן חזר לבית עם הנשק.

בהמשך, כאשר הוזעקו כוחות משטרה למקום והבחין בכך נאשם 2 הוא הורה לנאשם 1 לברוח עם הנשק ולהעלים

אותו. הנאשם 1 נטל את הרובה יצא דרך החלון וזרק אותו מעל גדר לתוך שדה פתוח מאחורי הבית, וזאת בכוונה להעלים ראיות.

טיעוני המדינה:

4. צוין שהנאשם היה עצור בין 23.2.20 ל-7.4.20 ואז הוחלט על מעצרו בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים.
5. המדינה טענה שעבירות אלימות רבות מתבצעות באמצעות נשק ואלמלא תופעת ההחזקה הבלתי חוקית בנשק לא היו העבירות האמורות מתבצעות.
6. אוזכרה פסיקה שהדגישה את פוטנציאל הסיכון ההרסני הטמון בעבירות נשק לא חוקי, לרבות החזקה נשיאה והובלה (ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14)), ונטען שהחזקת הנשק הבלתי חוקי הפכה למכת מדינה של ממש (מ"ט (חי') 311-05-10 **מדינת ישראל נ' קאזם היבי** (27.5.10)).
7. נטען שקשה לגלות עבירות של החזקת נשק בלתי חוקי ובעקבות כך הצורך להטיל ענישה מרתיעה כשאלה מתגלות.
8. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען לתכנון מוקדם בכך שהנאשם נשא את הנשק והתחמושת על מנת לסייע לנאשם 2, ופעל בין היתר להעלימם.
9. ביחס לחלקו של נאשם 1 נטען שהוא נשמע להוראותיו של נאשם 2 בכל שלבי ביצוע העבירות. נטען שאומנם לא נעשה שימוש בנשק, אך צפוי היה להיגרם נזק אילו היה הנאשם עושה בנשק שימוש וצוין שמדובר בנשק התקפי.
10. נטען שהסיבות להחזקת הנשק אינן ידועות, אך נטען שבין אם מדובר בשימוש או ברצון לסחור בו, בשני המקרים מדובר באפשרות חמורה שמהווה סיכון משמעותי לציבור.
11. מבחינת מדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.16), שם הורשע הנאשם בביצוע עבירה של נשיאת נשק, כאשר נסע ברכב כשהוא נושא אקדח טעון על מנת להיפגש עם אחר ונתפס ע"י שוטרים. נקבע מתחם שבין 24 - 48 חודשי מאסר והוטלו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון,

נדחה.

- ע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.11) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של החזקת ונשיאת נשק שהוא החזיק אקדח FN בביתו מתחת למזרון יחד עם 63 כדורים שהוטמנו בחצר ביתו והוא אף נשא את הנשק לפרקים. היה מדובר בנאשם בעל הרשעות קודמות. הוא נידון ל-50 חודשי מאסר בפועל שבערעור הופחתו ל-30 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי** (22.2.07); התקבל ערעור על קולת העונש שהושת על המשיב שהורשע בעבירה של החזקת נשק. הוטל עונש של שנתיים מאסר בפועל במקום שנת מאסר.

- ע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמיר בסל** (8.3.17); התקבל ערעור על קולת העונש לגבי משיב שהורשע בעבירה של החזקת ונשיאת נשק והוטלו 18 חודשי מאסר בפועל במקום שנת מאסר.

- ת"פ 49416-04-18 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי** (22.11.18); שם הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק כאשר הוא נהג ברכב בשטחי הרשות הפלסטינית לכיוון ישראל והחזיק ברכבו תת מקלע מאולתר ומחסנית ריקה (וגם ידיעת נשיאה לנשק). נקבע מתחום ענישה שבין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל והוטלו 21 חודשי מאסר בפועל.

12. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה צוין שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן לפני שנשמעו ראיות וחסך זמן שיפוטי רב, מצד שני נטען שהוא הבין את מעשיו והשלכותיהם, אינו קטין ואינו קרוב לשום סייג לאחריות פלילית ולא היה במצוקה נפשית.

13. נטען שאין לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, כאשר אין הם חזות הכל (ע"פ 6720/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.3.17)).

14. באשר לתסקיר נטען שאומנם הנאשם ביטא חרטה אך צוין שהוא נוקט עמדה קורבנית ומשליך את האחריות לביצוע העבירה על נאשם 2, שזרק לעברו את הנשק. נטען שמהתסקיר עולה שקיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק וכי לא ניתנה ההמלצה טיפולית.

15. המדינה טענה בסיכומי של עניין למתחם ענישה שבין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל ובתוך המתחם נוכח האמור בתסקיר ובשל העדר עבר פלילי נטען שיש למקם את העונש בחלקו התחתון-בינוני של המתחם. בנוסף, עתרה המאשימה למאסר מותנה ארוך ולקנס כספי.

טיעוני הנאשם:

16. הסנגור טען שהמדינה מקצינה את חלקו של הנאשם 1. נטען שבכתב האישום המקורי יוחסה לנאשם שותפות מלאה ביחס לכל חלקיו של האירוע ונטען שמדובר בעיקר בסכסוך בין נאשם 2 לבין אמיר כאשר הנאשם 2 נהג ברכב, אסף את הנאשם 1 ובאמצע הדרך הנאשם 2 הלך והביא תיק שיש בו נשק. אז הגיעו לבית, שם היה אמיר, התפתח עימות בין הנאשם 2 לאמיר ומישהו מבין הנוכחים ירה בנשק. נטען שעל פי כתב האישום המתוקן הנאשם 1 לא היה פעיל עד לשלב שהגיעה המשטרה ואז נאשם 2 זרק את הנשק לנאשם 1 והורה לו להחביאו.
17. נטען שכתב האישום המתוקן מייחס לנאשם 1 פעולות מעשיות מעטות. למעשה רק בקשר לניסיון העלמת הנשק.
18. נטען שבהליכי המעצר נקבע שקיימת בעיה ראייתית ביחס למודעות לנאשם 1 להימצאות הנשק, ועל כן שוחרר למעצר באיזוק, בשונה מנאשם 2 שנותר עצור עד תום ההליכים.
19. נטען שעוד בהליך המעצר הובעה דעה שחלקו של המשיב 1 נחות משמעותית מחלקו של נאשם 2 שהיה דומיננטי והוא המסוכסך עם צד ג'.
20. נטען שאין להמעיט בחלקו של הנאשם 1 באירוע אך אין ספק שחלקו פחות מהרבה מחלקו של נאשם 2, ונטען שדברים אלה משתקפים מתוך כתב האישום המתוקן, כאשר צוין בסעיף 8 שהנאשם 2 נשא והוביל נשק ותחמושת בעוד שהנאשם 1 רק נשא נשק ותחמושת. נטען עוד שהנשיאה של הנאשם 1 הינה ברף הנמוך ומדובר בנשיאה רגעית, שעל גבול ההחזקה בלבד.
21. נטען שהנאשם 1 הודה מתחילת הדרך ושיתף פעולה, ונטען שהסכמת המדינה לשינוי כתב האישום משקפת את הסכמתה שחלקו של נאשם 1 בביצוע העבירות תהיה פחות מחלקו של נאשם 1.
22. נטען כמו כן שבגזר הדין של נאשם 2 נקבע שחלקו דומיננטי.
23. ביחס לענישה בגין עבירות נשק, נטען שקיים מנעד רחב של ענישה ממאסרים לתקופות ארוכות ועד למאסרים קצרים. בעניין זה הזכיר הסנגור ת"פ 1211-10-19 **מדינת ישראל נ' חשאש** (10.8.20), שם הוטלו על השותף הלא דומיננטי 14 חודשי מאסר בפועל ונטען שבמקרה דנן העונש צריך להיות עוד פחות מכך.
24. נטען למתחם ענישה שבין 12 ל-15 חודשי מאסר בפועל, כאשר העונש המתאים צריך להיות ברף הנמוך.
25. הסנגור הסתמך על התסקיר שפירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם שנאלץ לעזוב את לימודיו על מנת לעזור

למשפחתו, והוא ללא הרשעות קודמות, ושירות המבחן התרשם באופן חיובי ממנו על אף שלא ניתנה המלצה טיפולית בסופו של דבר.

26. נטען שהשלכת האחריות במסגרת התסקיר מובנת בנסיבות המקרה ואף מתבקשת.

הנאשם:

27. הנאשם אמר שטעה ושהוא מתחרט, ושלא יחזור בשנית על ביצוע העבירות ולא יתלווה לחברים שיסבכו אותו.

תסקיר שירות המבחן:

28. בתסקיר המבחן פורט שמדובר בנאשם בן 26, רווק נמצא במעצר באיזוק בבית הוריו. הוא עזב את לימודיו לאחר שנה בתיכון בעקבות מצב כלכלי קשה במשפחתו, ובהמשך עבד בעבודות כפיים.

29. תואר שהוא ללא עבירות קודמות. שירות המבחן התרשם שמדובר בגבר צעיר בעל כוחות ויכולות תקינים לניהול אורח חיים ללא דפוסים אנטי סוציאליים מושרשים. כיוון שהנאשם לא גילה יכולת להתגונן בכשלו ואל לקח אחריות מלאה (לתפישת שירות המבחן) הוערך סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק ולא ניתנה המלצה טיפולית.

דין:

30. הערכים המוגנים שנפגעו היו ההגנה על שלום הציבור ושלמות גופו. מידת הפגיעה הייתה יחסית משמעותית, כיוון שמדובר בעבירות נשק.

31. אין זה ברור שנאשם 1 היה שותף לתכנון מוקדם, כאשר נאשם 2 היה זה שהוביל את המהלכים, כפי שצוין בגזר דינו של נאשם 2, תפקידו של נאשם 1 היה פחות באופן משמעותי מזה של נאשם 2, כפי שהדברים גם עולים מכתב האישום המתוקן. עם זאת הנאשם היה צריך לדעת מבעוד מועד את הפסול במעשיו ולהימנע מהם.

32. כפי שנקבע בעניינו של נאשם 2 מתחם הענישה הוא בין 2- עד 5 שנות מאסר. במקרה דנן יש מקום לקבוע מתחם ענישה שבין 12 חודשים עד 36 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש בתוך המתחם, יצוין לזכותו של הנאשם שהוא הודה בביצוע העבירות לאחר תיקון כתב האישום והוא ללא עבר פלילי קודם. כמו כן בכל הקשור להערות השליליות בנוגע לקבלת אחריות מלאה שצוינו בתסקיר, הנני מקבל את עמדת הסנגור ונראה שהמסקנה נובעת מהנסיבות הספציפיות של פעילותו של נאשם 1 במסגרת כתב האישום ולא מתוך ניסיון להתחמק מהאחריות ואין מקום להחמיר איתו.

33. אשר על כן, אני מטיל ענישה כדלקמן:

- 14 חודשי מאסר בפועל, כאשר תנוכה תקופת המעצר שבין 23.2.20 ל-4.7.20. יצוין עוד שבפסיקת העונש התחשבתי בתקופת המאסר באיזוק אלקטרוני. הנאשם יתחיל לרצות את עונשו ביום 3.12.20 עד השעה 12:00.
- 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו שיופעלו במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות מסוג פשע.
- בעקבות תיאור מצב משפחתו של הנאשם, החלטתי שלא להטיל קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום הודעה לנאשם

ניתן היום, י' כסלו תשפ"א, 26 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.